

Zaburzenia komunikacji językowej - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Zaburzenia komunikacji językowej
Kod przedmiotu	05.6-WP-LOG-ZKJ
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Logopedia i Terapia Pedagogiczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	<ul style="list-style-type: none"> dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	5 (w tym jako e-learning)	0,33 (w tym jako e-learning)	Egzamin
Ćwiczenia	-	-	35 (w tym jako e-learning)	2,33 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie słuchaczy z kryteriami dokonywania podziałów zaburzeń mowy i różnymi typologiami tych zaburzeń. WYROBIENIE krytycznego spojrzenia na istniejące podziały zaburzeń mowy. Uwrażliwienie na „pułapki” terminologiczne w logopedii.

Wymagania wstępne

Wprowadzenie do logopedii.

Zakres tematyczny

Wykład

Wyjaśnienie pojęć: zaburzenia komunikacji językowej, zaburzenia mowy, zaburzenia rozwoju mowy i języka, zaburzenia mowy i języka. Typy klasyfikacji zaburzeń mowy (objawowe, przyczynowe, mieszane, medyczne, logopedyczna). Pierwsze podziały zaburzeń mowy na świecie.

Ćwiczenia

Polskie klasyfikacje zaburzeń mowy (według L. Kaczmarka, I. Styczek, S. Grabiasa, H. Błachnio, H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Rozyi). Zaburzenia mowy w DSM-IV i ICD-10. Zaburzenia mowy w psychiatrii. Polskie słownictwo logopedyczne. Słowniki logopedyczne (polskie i zagraniczne).

Metody kształcenia

Wykład – wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia – klasyczna metoda problemowa, dyskusja, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadku.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz ma wiedzę dotyczącą typologii zakłóceń komunikacji językowej – typów klasyfikacji zaburzeń mowy, poszczególnych klasyfikacji, terminologii przyporządkowanej danej klasyfikacji	<ul style="list-style-type: none"> K_W6	<ul style="list-style-type: none"> egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne kolokwium	<ul style="list-style-type: none"> Wykład Ćwiczenia
Słuchacz potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania obserwowanych zaburzeń mowy przyporządkowując je do poszczególnych klasyfikacji	<ul style="list-style-type: none"> K_U5	<ul style="list-style-type: none"> egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne studium przypadku	<ul style="list-style-type: none"> Wykład Ćwiczenia
Słuchacz ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, dokonuje samooceny własnych kompetencji	<ul style="list-style-type: none"> K_K1	<ul style="list-style-type: none"> egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne kolokwium praca pisemna	<ul style="list-style-type: none"> Wykład Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena ze studium przypadku (25%) i pracy pisemnej (25%).

Wykład – egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 70% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

Literatura podstawowa

1. Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, Opole 1998.
2. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), Logopedia: pytania i odpowiedzi, Opole 1999.
3. Styczek I., Logopedia, Warszawa 1981.

Literatura uzupełniająca

1. Skorek E. M., Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny, Kraków 2000.
2. Kaczmarek L., Rewalidacja dzieci i młodzieży z zaburzeniami mowy, [w:] Pedagogika rewalidacyjna, red. A. Hulek, Warszawa 1988.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 02-01-2017 15:04)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ